

TIL MØTE I MEXICO CITY

av

LESSLIE NEWBIGIN

For den som ser framover er det godt å komme til Mexico City. Riktignok er fortiden der. Den stolte Aztec-sivilisasjonen som reiste seg av nederlaget etter auropeernes erobringer, har ingen grunn til å skamme seg over fortiden. Men i Mexico føler man også at fremtiden presser på. Det var det første landet som opplevde en virkelig sosial revolusjon etter det tyvende, ikke det nittende århundres mønster. Mer enn noen annen fortjener Mexico betegnelsen en verdslig stat. Det er et godt sted å komme til hvis man ønsker å forstå hvordan verden kommer til å arte seg i de neste generasjoner.

I desember i år blir Mexico møtestedet for representanter fra kirker verden over, som kommer sammen i den hensikt «å fremme forkynnelsen av Jesu Kristi evangelium til alle mennesker for at de alle skal vende seg til ham og bli frelst». Fra ett synspunkt vil møtet følge opp en serie av store misjonskonferanser som blir sett på som milepeler i moderne kirkeshistorie — Edinburgh, Jerusalem, Tambaram, Whitby, Willingen, Ghana.

Men det vil også innebære en ny start — som det første store møte for Kommissjonen for Verdensmisjon og Evangelisering innen Kirkenes Verdensråd. Det vil se misjonsoppgaven fra en ny vinkel. Det vil ikke bare representere seks kontinenter, det vil stille seg ansikt til ansikt med seks kontinenter. Det vil være like meget opptatt av den kristne kirkes vitnesbyrd i Detroit som i Dahomey, like mye av hedninger i Europa som av hedninger i New Guinea. Det vil bestå av menn og kvinner som taler for sine respektive kirker, like så mye som av representanter for misjonsselskaper. Det vil omfatte den ortodokse kirke som har en rik og heroisk misjonshistorie fra gammelt av og noen av de kirker som i dag står overfor utfordringen fra en militant sekular-

isme i den mest outrerte form. Hovedtemaet under møtet blir: «Guds misjon og vår oppgave». Vi skal befatte oss med hva Gud gjør, hans misjon. Vi spør: «Hvordan kan vi som Guds folk i fellesskap løse de oppgaver Han har lagt foran oss i sin plan for den nye tidsepoke som Han har gitt oss med alle dens skremmende, forlokkende muligheter? Hva betyr det for oss i *fellesskap* å forkynne evangeliet, slik at alle kan bli frelst, i en verden som stadig skrumper inn og hvor menneskene forsøker å nå månen og stjernene?»

Hver dag begynner med gudstjeneste og bibelstudium basert på ti skriftsteder som tilsammen trekker opp frelseshistoriens hovedlinjer. Studiet vil bli fulgt opp av fire grupper, hver på om lag 40 personer. På grunnlag av deres bibelstudier vil så gruppene gå over til å studere følgende fire temaer:

1. *Det kristne vitnesbyrd til mennesker av en annen tro*

For de kristne er de store verdensreligioner ikke lenger fjerne og fremmede begreper. Studenter, forretningsmenn, forskere og andre blir stadig konfrontert med hinduisme, buddhisme og islam i deres arbeid og selvfølgelig er det en nær kontakt med jødene, både av ny og gammel dato. Skrifter om disse religioner er meget utbredt og de er blitt omfattet med interesse, til og med engasjement blant kristne. I noen kretser øves det også et visst press for å fremme en slags enhet mellom religionene til menneskehetens beste. I Asia begynner de kristne på en ny måte å studere de gamle religioner for å finne fram til hvordan evangeliet på en mer effektiv måte kan bli presentert. Denne gruppe vil på grunnlag av bibelstudiet forsøke å hjelpe de kristne til å oppdage hvordan de med større virkning kan vitne om Jesus Kristus som frelser for mennesker av en annen tro.

2. *Det kristne vitnesbyrd til mennesker i en sekularisert verden*

Stadig flere mennesker verden over og særlig i de store og hurtigvoksende byer på alle seks kontinenter, har ikke lenger noe forhold til organisert religion. De står utenfor religionen og dømmer den med andre mål, f. eks. ved å spørre om den vil

fremme eller hindre den nasjonale utvikling. De realiteter som religionen tradisjonelt har stått for, synes uvirkelige for dem sammenlignet med de veldige nye krefter som vitenskapen har utstyrt det moderne menneske med. Men samtidig svinger menneskene mellom en svimlende følelse av å beherske disse krefter og en forferdelig frykt for at de er blitt deres hjelpeløse slaver og ubønnhørlige ofre. Denne gruppe vil forsøke på ny å gi uttrykk for den bibelske tro på Kristi herredømme over alle makter, og derigjennom vise hvordan kirken kan tale og virke slik at den effektivt vitner om Kristus i et språk som den sekulariserte verden forstår.

3. *Den kristne menighets vitnesbyrd til dens omgivelser*

I de senere år er det ofte blitt sagt at kirken rett forstått er misjon. Dette betyr ikke at kringen bare er et middel til å nå et mål. Den er stedet for det samfunn med Gud som er målet for alt liv. Men vi har dette samfunn som en forsmak på den virkelighet som omfatter fullendelsen av Guds vilje for hele menneskeheden. Vi har ikke til fulle del i dette fellesskap, uten at vi også har del i den kjærlighet som sendte Jesus til verden og som sendte hans disipler ut i verden. Kirken har ikke bare en misjon, den *er* misjon – Guds misjon til menneskene. Men hvis denne tale er ment alvorlig, må vi se med et kritisk blikk på det tradisjonelle menighetsliv i våre kirker, deres gudstjeneste, deres former for aktivitet, den plass de gir presten og legmannen og deres forhold til det samfunn de er satt inn i. Vi må innrømme at mye av dette røper en fullstendig mangel på misjonsforståelse i kirken, idet det gir inntrykk av at misjonen er et valgfritt «ekstra». Denne gruppe vil definere hvilke forandringer som trengs i det kristne menighetsliv, hvis menighetene skal kunne drive virkelig misjonsarbeid.

4. *Kirkens vitnesbyrd på tvers av nasjonale og konfesjonelle grenser*

Det var en tid da kirkenes verdensmisjon nesten utelukkende ble drevet av misjonsselskaper i eller utenfor kirken. Men dette

har forandret seg. Unge kirker har overtatt mye av det ansvar som misjonen tidligere hadde og forholdet mellom dem forandrer seg stadig. Mellomkirkelig Hjelps arbeid danner nye mønstre i forholdet mellom kirker i alle deler av verden. Mellomkirkelig samarbeid, felles tiltak i spesialoppgaver og felles planlegning mellom misjoner og kirker er med å skape nye former for samhold. For mange synes det som om det ikke lenger er plass for «ytre-misjonens» arbeid og at det kreves en helt ny struktur for å få fram den kristne misjons universalitet. Denne gruppe vil på grunnlag av bibelstudiet forsøke å peke på de neste skritt som må tas for å få uttrykt i kirkens struktur og aktivitet den kristne misjons karakter av å være Guds folks misjon ut i all verden, til alle mennesker.

Etter å ha tilbrakt formiddagen med disse studier, vil kommisjonen ta pause ved middagstid for bønn og forbønn. Kommisjonens fremste funksjon, i følge den konstitusjon, er å hjelpe kirkene å be for evangeliseringen i verden. Dette møte gir anledning til sammen å engasjere seg i denne forbønnens tjeneste.

Ettermiddagen vil bli viet diskusjoner om arbeidet i de fem år som følger etter Mexico-møtet. Kommisjonens stab vil gi rapporter om arbeid som pågår og vil få instruksjoner for kommende periode. Den endelige avgjørelse om disse spørsmål vil bli tatt opp i plenum av hele kommisjonen og vil bli gjenstand for godkjenning av sentralkomiteén i Kirkenes Verdensråd. Blant framleggene som skal drøftes, er:

a) Programmet for Fellesaksjonen for misjon som ble godkjent i New Delhi og som går ut på forsøks-aksjoner i utvalgte områder med sikte på en mer effektiv mobilisering av alle ressurser i evangeliseringens tjeneste. Man regner med at «situasjons-konferansene» som ble holdt av East Asia Christian Conference i Madras, Tokio og Singapore tidlig i år, vil skaffe nye data for den videre planlegning i dette stykke.

b) En rapport om misjonærutdannelsen vil bli lagt fram på Mexico-møtet og det vil bli anledning til å formulere retningslinjer i forbindelse med denne saken til de forskjellige ledd,

som nå også omfatter mange kirker i Asia som sender misjonærer til andre land og kontinenter.

c) New Delhi-møtet påla staben å ha oppmerksomheten henvendt på den oppgave å hjelpe kirkene å utdanne medlemmer mer effektivt til å ta del i de verdensomspennende misjonsoppgaver som tiden krever. Dette krever en kartlegging av den praksis som man følger i misjonærutdannelsen i dag og forsøk på å antyde retningslinjer for hvordan man skal gå fram.

d) I løpet av de siste to årene har staben vært særlig opptatt av den mulighet for misjon, som ligger latent i den økende strøm av kristne legmenn i tjeneste utenfor deres egne land i forskjellige profane oppdrag. Møtet i Mexico vil bli bedt om å klarlegge ytterligere denne nye misjonsdimensjon og ta stilling til hvilke tiltak det nå er behov for.

e) Kommisjonen vil også motta en viktig rapport om arbeidet i Det teologiske utdanningsfond, inkludert forslag til et nytt program etter lignende retningslinjer til avløsning av fondets nåværende mandat som utløper i 1965. En rapport vil bli utarbeidet om retningslinjene for prestetjenesten i en misjonskirke. Det må avgjøres hvordan man best kan ta i bruk alle ressurser for å styrke prestetjenesten i de nye kirker.

f) En representativ internasjonal komité er nedsatt for å klarlegge et forslag fra en konferanse om kristen litteratur, som nylig ble holdt i Bielefeld i Tyskland. Konferansen foreslo opprettet et internasjonalt fond for kristen litteratur i likhet med Det teologiske utdanningsfond. Kommisjonen vil på sitt Mexico-møte ta stilling til rapporten fra denne komité.

g) Utviklingen av det interkonfesjonelle og internasjonale misjonssamarbeid, spesielt når det gjelder forholdet mellom misjonsselskapene og den økende aktivitet innen Mellomkirkelig hjelp i Kirkenes Verdensråd, vil bli gjenstand for særlig oppmerksomhet. Diskusjonen om dette spørsmål på Mexico-møtet vil være rettet mot spørsmålet om mulige strukturelle endringer i Kirkenes Verdensråd.

h) Det vil bli lagt fram rapporter om andre sider av det pågående arbeid, inkludert studiesentrene for ikke-kristne religio-

ner, publikasjoner som f. eks. *International Review of Missions* og arbeidet i Avdelingen for misjonsstudier.

De som kommer til Mexico-møtet, er delegater oppnevnt av de nasjonale råd som er innmeldt i Kommissjonen og av Sentralkomitéen i Kirkenes Verdensråd sammen med rådgivere, observatører fra andre sammenslutninger, ungdomsdelegater og stab. Det er mange flere kvinner og menn enn dem som kan være til stede på møtet som er dypt engasjert i de spørsmål som blir behandlet. Det er for dem denne artikkel er skrevet. Vi tenker spesielt på komitémedlemmer i kristne råd, misjonsselskaper, ungdomsbevegelser, indremisjonsselskaper og mange prester, misjonærer og medlemmer av kirken som er levende opptatt av kirkens misjonsoppgaver. Vi foreslår at de som ikke kan være til stede, likevel kan delta på følgende tre måter.

For det første ved å delta i bibelstudiene. Det er laget en brosjyre som inneholder kommentarer til de to bibelordene valgt ut for våre studier. De er utarbeidet av de to som vil lede våre bibelstudier på Mexico-møtet — professor Hendrik Berkhof ved Det teologiske fakultet i Leiden universitet og pastor Philip Potter fra Vest-India, som nå arbeider i hovedkvarteret for Metodistenes misjonsselskap i London. Vi håper at dette studium, individuelt eller i grupper, vil bli utbytterikt for dere og gi dere ny innsikt i vår misjonsoppgave.

For det annet kan dere bruke det materiale som Kommissjonen har utgitt i løpet av det siste året og annet materiale som har nær tilknytning til det arbeid som skal gjøres i Mexico. I den anledning har vi noen forslag til lesning.

For det tredje: Forbønn. Dette er den mest direkte måte dere kan hjelpe på. Forberedelsene til dette møte i Mexico har pågått siden 1961. Utkast er skrevet, dagsorden forberedt, talere invitert. Dette er et stort arbeid. Men det vil ikke føre til noe uten at Den hellige ånd er til stede under møtet for å lede og styrke. Vi må be Gud om dette. Vil dere ta imot en appel fra staben og lederne for Kommissjonen om forbønn?

(Oversatt av Odd Kvaal Pedersen)

I tilslutning til biskop Newbigins orientering om «Mexico City 1963» har Avdelingen for verdensmisjon og evangelisering i Kirkenes Verdensråd sendt ut «En oppfordring til bønn» for dette møte. Man minner her om målet for det arbeid Kommissjonen for verdensmisjon og evangelisering — jfr. NOTM 1962 s. 117 — har ansvaret for: å fremme forkynnelsen av evangeliet om Jesus Kristus for hele verden slik at alle mennesker kan tro på ham og bli frelst, — og videre om Jesu ord til disiplene om at han har utvalgt dem for at de skal gå ut og bære frukt, og at Faderen vil gi dem alt det de ber om i hans navn (Joh. 15:16). «Kirken er utvalgt for å bli sendt; de som går inn under denne utvelgelse og sendelse har løftet om at deres bønner er besvart.»

På denne bakgrunn oppfordres misjonsvennene i alle land til å be om Guds velsignelse over møtet i Mexico City i desember i år — over Kommissjonens formann og medlemmer, formennene i seksjonene og komitéene, foredragsholderne og rådgiverne, arrangementskomitéen og sekretærstaben, ungdomsdelegatene, observatørene, oversetterne, journalistene, samt lederne av bibelstudiet (som det legges stor vekt på). Bibelstudiet vil samle seg om disse emner: En Gud, skaper — Paktsforholdets Gud — Gud, frelseren — En Gud som handler — Gud Den Hellige Ånd: åpenbareren — Gud Den Hellige Ånd: grunnleggeren av vitnesbyrdets fellesskap — Gud virksom i historien for å gjenskape menneskeheten — Kallet til hellighet — Vi er vitner — Gud, historiens mål.

Oppfordringen vi her har henledet oppmerksomheten på og som vi gir vår fulle tilslutning, slutter med denne bønn:

O Gud, du som sendte din Ånd som ild over de første apostler, og som så sendte dem ut for å tenne en uslukkelig ild på jorden, send denne samme Ånd over medlemmene av Kommissjonen for verdensmisjon og evangelisering, så de blir opplyst av sannheten, satt i brann av din kjærlighet og frigjort i din tjeneste; og bruk dem til å fremme forkynnelsen av ditt evangelium for alle folkeslag, inntil han kommer for å overta styret, Jesus Kristus, din Sønn, vår Herre, hvem sammen med Faderen og Den Hellige Ånd all ære og herlighet tilkommer i all evighet! Amen. — Red.